

Найчудесенъ — названіе на признакъ, който принадлежи на камакъ магнитъ: имя прилагателно качеств. прѣвосх. степень.

Е — глаголъ вспомогателенъ изъвр. накл. наст. вр. ед. ч.

Чудесно ся нарича всяко нѣчто, което не е въ обыкновеня редъ на работы-тъ и на кое-то слѣдов. не разбираме свойство-то. Така магнита-тъ ся показвалъ испрво чудесенъ камакъ, зачото отнапрѣдъ не знаяли свойство-то му да притеглява желъзо.

Отъ оныя вещи, които не живльѣтъ и не растѣтъ, а ся намиратъ вжтрѣ въ земныя шаръ, или на повърхнинѣ-тъ му — ся относи на сказ.: *найчудесенъ е*, на в.: „отъ что е найчудесенъ?“ и сост. допълненіе.

Отъ — прѣдлогъ, показва отношеніе на думы-тъ: *оныя вещи*, камъ сказ.: *найчудесенъ е*.

Вещи — названіе на прѣдметъ: имя сщч. прѣд. общо, жен. р. мн. ч. вин. пад.

Вещь наричае всякый неодушевленъ прѣдметъ. А всяка вещь и всяко одушевлено сщество безъ различіе наричае прѣдметъ.

Оныя ся отн. на сщч.: *вещи*, на вопросъ: „отъ кои вещи?“ и сост. опр.—мѣстоим. прил. указ. жен. родъ множ. число вин. падежъ.

Който не живльѣтъ и не растѣтъ, а ся намиратъ вжтрѣ въ земныя шаръ, или на повърхнинѣ-тъ му — ся относи на сщч.: *вещи*, на вопросъ: „отъ кои вещи?“ и е прид. опрѣд. прѣдложеніе.

И така това прѣдложеніе состои: 1) изъ главно-то: *отъ оныя вещи найчудесенъ е камакъ магнитъ*, 2) изъ придаточно-то: *който не живльѣтъ и не растѣтъ, а ся намиратъ вжтрѣ въ земныя-тъ шаръ, или на повърхнинѣ-тъ му*, слѣдователно това прѣдложеніе е составно. Придаточно-то прѣдложеніе ся намира между думы-тъ на